وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمٰنُكُمْ ۚ كِتٰبَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۚ

و (همچنین ازدواج با) زنان شوهردار (نیز بر شما حرام است) مگر کنیزهایتان (که در جنگ به اسارت شما درآمدند و اسیر شدنشان در حکم جداییشان از شوهران سابقشان است). بی‌شک خداوند (این حکم را)بر

وَاُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوْا بِاَمْوَالِكُمْ مُّحْصِنِيْنَ غَيْرَ

شما واجب کرده است. و غیر از این (موارد)، برایتان حلال شده است؛ بدین صورت که با (پرداخت مَهریه از) اموالتان، در پی (ازدواج ۚ با زنی)، باشید؛ (البته)

مُسٰفِحِيْنَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ

در حالی که (قصد ازدواج داشته و) پاکدامن باشید؛ نه (این‌که) با بی‌عفّتی (با آنان رابطه برقرار کنید)، با هریک از آنان که ازدواج موقّت کردید، مهریه‌اش را که دادنش واجب است،

عَلَيْكُمْ فِيْمَا تَرٰضَيْتُمْ بِهٖ مِنْۢ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

به آنان بدهید، و در آنچه که پس از (تعیین) مَهریه (برای افزایش دوران ازدواج موقّت و مبلغ مهریه) به توافق رسیدید، گناهی نکرده‌اید. خداوند همواره

عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ الْمُحْصَنٰتِ

بسیار دانا و حکیم است. ٢٤ هر کس از شما که از نظر مالی نتواند با زنان آزاد و پاک‌دامن

الْمُؤْمِنٰتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ

مسلمان ازدواج کند، (می‌تواند) از زنانی که در اختیار شما هستند، یعنی کنیزان مؤمن‌تان، (به همسری بگیرد. و ایمان ظاهری آنان برای ازدواج با ایشان، کافی‌ست؛ زیرا) خداوند

بِاِيْمَانِكُمْ ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوْهُنَّ

از ایمان (قلبی) شما آگاه‌تر است. شما همه از (نوع) یکدیگرید (و آنان نیز مانند شما انسان هستند). پس با اجازه‌ی (مالکانشان که همچون) خانواده‌شان (هستند)،

اُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ مُحْصَنٰتٍ غَيْرَ مُسٰفِحٰتٍ وَّلَا مُتَّخِذٰتِ اَخْدَانٍ ۚ

با آنان ازدواج کنید و مَهریه‌شان را به شایستگی به آنان بدهید. (این) در حالی باشد که آنان پاک‌دامن باشند و نه زناکار؛ و پنهانی با مردان رابطه‌ی نامشروع نداشته باشند.

فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنٰتِ

هنگامی که (این زنان) شوهر کردند، اگر زنا کنند، (حدّ) بر آنان، نصف حدّی‌ست که بر زنان آزاد شوهردار

مِنَ الْعَذَابِ ۚ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۚ وَاَنْ تَصْبِرُوْا

اجرا می‌شود. این (حکم)، برای کسی از شماست که از سختی و ضرر (بی‌همسری و آلوده شدن به گناه) می‌ترسد. (البته) صبر و تحمل شما (تا رسیدن به همسر آزاد و

خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٥﴾ يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ

دلخواه)، برایتان بهتر است. خداوند، بسیار آمرزنده و مهربان است. ٢٥ خداوند می‌خواهد (احکامش را که مصلحت شما در آن است ،) برایتان روشن کند و شما را

سُنَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦﴾

به روش‌های (نیکوی پیامبران و نیکانِ از) گذشتگان‌تان هدایت کند و (با رحمت و لطفش) به شما توجه کند. خداوند بسیار دانا و حکیم است. ٢٦

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ

و خداوند می‌خواهد (با نگهداری شما از انحراف) به شما لطف و توجه کند، و کسانی که از خواسته‌های دل پیروی می‌کنند،

أَن تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُخَفِّفَ عَنكُمْ ۚ وَخُلِقَ

انحراف بزرگ شما را می‌خواهند. ۲۷ خداوند می‌خواهد بر شما آسان بگیرد؛ (چرا که)

الْإِنسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم

انسان ضعیف آفریده شده است. ۲۸ ای مسلمانان، اموال یکدیگر را در میان خود

بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَن تَكُونَ تِجَارَةً عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا

به‌ناحق نخورید. البته اگر معامله‌ای (که به وسیله‌ی آن، اموال یکدیگر را داد و ستد می‌کنید و می‌خورید،) با رضایتی دوطرفه از جانب شما باشد، (ایرادی ندارد)، و خود

أَنفُسَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ

(و دیگران) را به کشتن ندهید؛ (چرا که) خداوند همواره با شما بسیار مهربان است. ۲۹ و هر کس که این (کارها) را

عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

از سر تجاوز و ستم انجام دهد، به‌زودی او را وارد آتشی می‌کنیم و می‌سوزانیم. این (کار) برای خدا آسان است.

﴿٣٠﴾ إِن تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

۳۰ اگر از گناهان بزرگی که از آن‌ها نهی می‌شوید، خودداری کنید، گناهان (کوچک) شما را می‌پوشانیم

وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ

و از شما می‌زداییم و شما را در جایگاه ارزشمندی وارد می‌کنیم. ۳۱ چیزهایی را که خداوند با آن‌ها برخی از شما را بر برخی دیگر برتری داده،

عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا ۖ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ ۚ

آرزو نکنید؛ که همه بر طبق مصلحت و مایه‌ی قوام زندگی شماست؛ چه اینکه) مردان از آنچه به دست آورده‌اند، بهره‌ای دارند و زنان (نیز) از آنچه به دست آورده‌اند، بهره‌ای دارند،

وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ

و (به جای چنین آرزوهایی) از خداوند از لطف و فضلش درخواست کنید؛ (چراکه) خداوند همه چیز (و صلاح هر کس) را به خوبی می‌داند. ۳۲ برای

جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ

میراث هر یک از پدر، مادر، خویشاوندان و کسانی که با آنان پیمان بسته‌اید،

أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

وارثانی قرار دادیم. پس (طبق دستور ما) سهم وارثان را بدهید؛ زیرا خداوند همواره بر هر کاری گواه است. ۳۳

اَلرِّجَالُ قَوَّٰمُونَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
مردان، سرپرست زنان‌اند؛ برای این‌که خداوند، برخی از آنان (یعنی مردان) را بر بعضی (دیگر یعنی زنان، از جهاتی) برتری داده است،
وَبِمَآ أَنفَقُوا۟ مِنْ أَمْوَٰلِهِمْ ۚ فَٱلصَّٰلِحَٰتُ قَٰنِتَٰتٌ حَٰفِظَٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا
و (نیز) بدین سبب که (مردان) از اموالشان (برای زنان) هزینه می‌کنند. پس زنان شایسته، (مطابق فرمان خدا، از شوهرانشان) اطاعت می‌کنند و به پاس محافظت خدا (از حقوق
حَفِظَ ٱللَّهُ ۚ وَٱلَّٰتِى تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَٱهْجُرُوهُنَّ فِى
شوهران، در) غیاب (آنان، خود) را (از خیانت) حفظ می‌کنند. زنانی که از نافرمانی‌شان می‌ترسید، (نخست) پندشان دهید،
ٱلْمَضَاجِعِ وَٱضْرِبُوهُنَّ ۖ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا۟ عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ
و (بعد) در بسترها از آنان دوری کنید، و (اگر اثر نکرد، به آهستگی و در محدوده‌ی شرع) آنان را تنبیه کنید. اگر از شما اطاعت کردند، بهانه‌ای برای (آزار) آنان نجویید؛
إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَٱبْعَثُوا۟
زیرا خداوند بلندمرتبه و بزرگ است. ٣٤ اگر از اختلاف ناسازگاری زن و آن دو می‌ترسید، یک داور
حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِۦ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَآ ۚ إِن يُرِيدَآ إِصْلَٰحًا يُوَفِّقِ
از خانواده‌ی مرد و یک داور از خانواده‌ی زن انتخاب کنید. اگر (زن و شوهر) سر آشتی داشته باشند، خداوند بین‌شان سازگاری
ٱللَّهُ بَيْنَهُمَآ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾ ۞ وَٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ
و همدلی ایجاد می‌کند؛ چرا که خداوند همواره بسیار دانا و آگاه است. ٣٥ خدا را بپرستید
وَلَا تُشْرِكُوا۟ بِهِۦ شَيْـًٔا ۖ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا وَبِذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ
و هیچ چیز را شریک او قرار ندهید و به پدر و مادر نیکی کنید و (همچنین) به خویشان و یتیمان
وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱلْجَارِ ذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْجَارِ ٱلْجُنُبِ وَٱلصَّاحِبِ بِٱلْجَنۢبِ
و بینوایان و همسایه‌ی نزدیک و همسایه‌ی دور و یار و هم‌نشین
وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
و شخص در راه مانده و (نیز) به کنیزان و غلامان‌تان (نیکی کنید). خداوند، کسی را که
مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ
متکبّر و فخرفروش است، دوست ندارد؛ ٣٦ همان کسانی که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل وا می‌دارند
مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٧﴾
و (برای فرار از انفاق،) آنچه را که خدا از فضلش به آنان داده، پنهان می‌کنند. برای کافران، عذابی خوارکننده آماده کرده‌ایم؛ ٣٧

وَالَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

و (نیز) کسانی که اموالشان را برای خودنمایی به مردم انفاق می‌کنند و به خدا و روز قیامت

الْآخِرِ ۗ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَآءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ

ایمان ندارند. (آری،) کسی که شیطان همدمش باشد، (بداند که شیطان،) بد همدمی‌ست. ٣٨ ج چه زیانی به آنان می‌رسید اگر

ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ

به خدا و روز قیامت ایمان داشتند و از آنچه خداوند به آنان روزی کرده، انفاق می‌کردند؟ خداوند همواره به حال آنان،

عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِن تَكُ حَسَنَةً يُضَٰعِفْهَا وَيُؤْتِ

داناست. ٣٩ خداوند، به اندازه‌ی یک ذره (هم) ستم نمی‌کند، و اگر (آن ذره،) کار خوبی باشد، چندین برابرش می‌کند

مِن لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍۭ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا

و از نزد خود پاداشی بزرگ می‌دهد. ٤٠ زمانی که از هر امّتی، شاهدی بیاوریم و تو را شاهدی بر ایشان بیاوریم، (حالشان)

بِكَ عَلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَعَصَوُا۟ الرَّسُولَ

چگونه خواهد بود؟ ٤١ آن روز، کسانی که کفر ورزیدند و از پیامبر نافرمانی کردند،

لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ ۚ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

آرزو می‌کنند که ای کاش با (خاکِ) زمین یکسان می‌شدند، و نمی‌توانند هیچ سخنی را از خداوند پنهان کنند. ٤٢ ای مسلمانان،

لَا تَقْرَبُوا الصَّلَوٰةَ وَأَنتُمْ سُكَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا

در حال مستی به نماز نزدیک نشوید تا این‌که (با برطرف شدن مستی) بفهمید چه می‌گویید، و در حال جنابت (نیز به نماز و مسجد نزدیک نشوید) تا این‌که غسل کنید.

عَابِرِى سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا۟ ۚ وَإِن كُنتُم مَّرْضَىٰٓ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَآءَ أَحَدٌ

البته اگر رهگذر باشید، (ایرادی ندارد که در حال جنابت از مسجد عبور کنید). (پس) اگر بیمار یا در سفر بودید، یا یکی

مِّنكُم مِّنَ الْغَآئِطِ أَوْ لَٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوا۟ مَآءً فَتَيَمَّمُوا۟ صَعِيدًا طَيِّبًا

از شما از قضای حاجت کرد، یا با زنان‌تان آمیزش کردید و آبی نیافتید، (بر) سطحی پاک از زمین تیمّم کنید؛

فَامْسَحُوا۟ بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

به‌این‌صورت که بخشی از صورتها و (روی) دستهایتان را مسح کنید. خداوند همواره بسیار بخشنده و آمرزنده است. ٤٣ آیا به کسانی که

أُوتُوا۟ نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَٰبِ يَشْتَرُونَ الضَّلَٰلَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّوا۟ السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

بهره‌ای از کتاب (آسمانی) به آنان داده شده، توجه نکرده‌ای که گمراهی را می‌خرند و می‌خواهند (شما هم) راه (حق) را گم کنید؟ ٤٤

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا

خداوند به (حال) دشمنان‌تان داناتر است. و خدا برای سرپرستی و یاوری کافی‌ست. ٤٥ (اهل کتابی که با شما دشمن‌اند)

يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ

یهودیان (هستند که) کلمات را از جاهای خود تغییر می‌دهند و می‌گویند: «شنیدیم و نافرمانی کردیم.». و (به پیامبر می‌گویند:) «بشنو که (ای کاش) ناشنوا شوی.».

مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا

و یا (برخواندن زبان‌هایشان و به قصد طعنه در دین (می‌گویند:) «راعِنا»؛ (که به عربی یعنی رعایت حالمان را کن؛ ولی به زبان عبری ناسزاست. این کار را می‌کنند؛) در حالی که اگر می‌گفتند «شنیدیم

وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ

و اطاعت کردیم» و «ایمان و (درخواست هدایتمان را) بشنو.». و (به جای راعنا می‌گفتند «انظرنا» یعنی) «به ما توجه کن.». بی‌شک برایشان بهتر و درست‌تر بود. ولی خدا آنان را به سبب کفرشان

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا

لعنت کرده است. برای همین، فقط اندکی (از آنان) ایمان می‌آورند. ٤٦ ای اهل کتاب، به آنچه نازل کرده‌ایم

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُم مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ

و تصدیق‌کننده‌ی آن (کتابی) است که با شماست، ایمان بیاورید؛ پیش از آن‌که درک و فهمشان را به کلی از وجودشان محو کنیم و بدین سبب، آنان را به (کفر و گمراهی) گذشته‌شان برگردانیم؛ یا

نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ

همان‌طور که اصحاب سبت را (که حکم روز شنبه را زیر پا گذاشتند،) لعنت کردیم، آنان را (نیز) لعنت کنیم. (آری،) ج حکم خدا همواره انجام می‌شود. ٤٧ مسلّماً خداوند (گناه) شرک‌ورزیدن

أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ

به (ساحت مقدس) خود را نمی‌آمرزد و (گناهان دیگر را) غیر از آن برای هر کس که بخواهد، می‌آمرزد. (آری،) هر کس به خدا شرک ورزد، بی‌شک با دروغی که بافته، مرتکب

إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُم ۚ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ

گناهی بزرگ شده است. ٤٨ آیا به کسانی که خود را پاک و بی‌عیب جلوه می‌دهند، توجه نکرده‌ای؟ (پاک کردن جان، به دست آنان نیست؛) بلکه خداوند هر که را بخواهد، پاک می‌کند،

وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ انظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا

و سر سوزنی ستم نخواهند دید. ٤٩ ببین (یهودیان) چگونه بر خداوند دروغ می‌بندند. همین به عنوان گناهی آشکار،

مُّبِينًا ﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ

کافی‌ست. ٥٠ آیا به کسانی که بهره‌ای از کتاب (آسمانی) به آنان داده شده، توجه نکرده‌ای که به بت و معبودهای باطل ایمان می‌آورند

وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

ودرباره‌ی کافران (بت‌پرست) می‌گویند: «اینان از کسانی که (به این پیامبر) ایمان آورده‌اند راه‌یافته‌ترند.»؟ ٥١

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ

آن (یهودی)ها، کسانی هستند که خداوند لعنت‌شان کرده است، و هر کسی را خدا لعنت کند، برایش هیچ یاوری نخواهی یافت. ٥٢ آیا آنان بهره‌ای

مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ

از فرمان‌روایی دارند؟ که در این صورت، سر سوزنی به مردم نخواهند داد. ٥٣ آیا به مردم (یعنی پیامبر و خاندانش) به سبب آنچه خدا از لطف و فضلش

اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مُّلْكًا

به آنان داده، حسد می‌ورزند؟ حال آن‌که بی‌شک به خاندان ابراهیم، کتاب (آسمانی) و حکمت دادیم، و به آنان فرمان‌روایی

عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُم مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

بزرگی دادیم. ٥٤ و برخی از یهودیها به او ایمان آوردند و بعضی از آنان از او روی برگرداندند. شعله‌های دوزخ (برای آنان) کافی‌ست. ٥٥

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم بَدَّلْنَاهُمْ

کسانی که به آیات و نشانه‌های ما کفر ورزیدند، به‌زودی آنان را در آتشی (سهمگین)وارد می‌کنیم و می‌سوزانیم؛ که هرگاه پوست‌هایشان بریان شود و بسوزد،

جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا

پوست‌هایی را به جای آن‌ها می‌آوریم تا عذاب را بچشند. خداوند همواره شکست‌ناپذیر و حکیم است. ٥٦ و کسانی که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

و کارهای شایسته کردند، به‌زودی آنان را در بهشت‌هایی وارد خواهیم کرد که از زیر (درختان) آن، رودهایی جاری‌ست و همیشه در آن می‌مانند.

أَبَدًا ۖ لَّهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ ۞ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ

در آنجا، همسرانی دارند که (از هر ناپاکی و بدخلقی) پاک شده‌اند، و آنان را در سایه‌ای که از آفتاب و گرما حفظ می‌کند، وارد خواهیم کرد. ٥٧ خداوند به شما

أَن تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَن تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ

فرمان می‌دهد که امانتها را به صاحبانش بازگردانید و هنگامی که بین مردم داوری می‌کنید، به عدالت داوری کنید.

إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

آنچه که خدا به شما نصیحت می‌کند، به نیکوست! خداوند، بسیار شنوا وبیناست. ٥٨ ای مسلمانان،

أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنكُمْ ۖ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى

از خدا و پیامبر و صاحبان امرتان (یعنی امامان معصوم) اطاعت کنید؛ پس اگر در مطلبی با یکدیگر دچار اختلاف شدید، آن را به

اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

خدا و پیامبر ارجاع دهید؛ اگر به خدا و روز قیامت ایمان دارید. این(اطاعت و ارجاع دادن)، بهتر است و عاقبتی نیکوتر دارد. ٥٩

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن

آیا به کسانی توجه نکرده‌ای که می‌پندارند به آنچه بر تو و پیش از تو

قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَن

نازل شده، ایمان دارند(؛ امّا) می‌خواهند داوری را نزد (آن شخص) طغیانگر ببرند؟ حال آن‌که مأمور شده‌اند

يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا

به او کافر شوند، و شیطان می‌خواهد آنان را دچار گمراهی دور و درازی کند. ٦٠ و هنگامی که

قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ

به آنان گفته شود که به سوی آنچه خدا نازل کرده و نزد پیامبر بیایید، منافقان را می‌بینی که

يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا

به‌کلّی از تو روی برمی‌گردانند. ٦١ پس چگونه است که چون مصیبتی به سبب دستاورد گذشته‌شان

قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا

به آنان می‌رسد، در حالی که به خدا سوگند می‌خورند، نزد تو می‌آیند (و می‌گویند:) «ما (با داوری بردن نزد آن شخص طغیانگر،) فقط در پی نیکوکاری و سازش (بین طرفین

وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ

دعوا) بودیم.»؟! ٦٢ آنان، کسانی هستند که خداوند آنچه را (که از شرک و نفاق) در دل‌هایشان است، (به‌خوبی) می‌داند. پس، از (مجازات) آنان صرف نظر کن

وَعِظْهُمْ وَقُل لَّهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن

و برایشان خیرخواهی نما و (درباره‌ی عواقب نفاقشان)، به آنان سخنی رسا بگو که در جانشان اثر کند. ٦٣ هر پیامبر را فقط برای این فرستادیم که

رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ

با اجازه‌ی خداوند مورد اطاعت (مردم) قرار گیرد. و اگر آنان هنگامی که (با نافرمانی) به خودشان ستم کردند، (به جای عذر تراشی،) نزد تو

فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا

می‌آمدند و از خدا آمرزش می‌خواستند و پیامبر (نیز) برایشان آمرزش می‌طلبید، حتماً خدا را بسیار توبه‌پذیر

رَّحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ

و مهربان می‌یافتند. ٦٤ (ولی) نه، (چنین نیست.) به پروردگارت سوگند که آنان ایمان (حقیقی) نخواهند داشت؛ مگر این‌که در آنچه بین‌شان اختلاف افتاده، تو را داور کنند

ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

و آنگاه از قضاوت تو هیچ احساس ناراحتی در وجودشان نیابند و کاملاً تسلیم شوند. ٦٥

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوْا مِنْ دِيَارِكُمْ مَّا فَعَلُوْهُ
(آری،) اگر ما بر آنان مقرّر می‌کردیم که یکدیگر را بکُشید، یا (همگی) از سرزمین‌تان بیرون روید،

اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ ۚ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوْا مَا يُوْعَظُوْنَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَشَدَّ
تنها اندکی از آنان، این کار را می‌کردند، و اگر آنان به آنچه پند داده می‌شوند، عمل می‌کردند، بی‌شک برایشان بهتر و (برای ایمانشان)

تَثْبِيْتًا ﴿٦٦﴾ وَّاِذًا لَّاٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ لَّدُنَّآ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٦٧﴾ وَّلَهَدَيْنٰهُمْ صِرَاطًا
استوارتر بود. ٦٦ و در آن صورت حتماً از نزد خود پاداشی بزرگ به آنان می‌دادیم. ٦٧ و بی‌شک به راه راست

مُّسْتَقِيْمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ
هدایت‌شان می‌کردیم. ٦٨ (آری،) هر کس از خدا و پیامبر اطاعت کند، با کسانی همراه است که خداوند به آنان نعمت

عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيْقِيْنَ وَالشُّهَدَآءِ وَالصّٰلِحِيْنَ ۚ وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ
بخشیده‌است؛ یعنی پیامبران و صدّیقان و گواهان (اعمال) و شایستگان. آنان چه هم‌نشینان

رَفِيْقًا ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ﴿٧٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
خوبی هستند! ٦٩ این لطف و فضل (بزرگ)، از جانب خداست. و همین که خداوند درجات ایمان هر کس را به خوبی می‌داند، کافی‌ست. ٧٠ ای مسلمانان،

اٰمَنُوْا خُذُوْا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوْا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوْا جَمِيْعًا ﴿٧١﴾ وَاِنَّ مِنْكُمْ
سلاحتان را برگیرید (و با تمام توان آماده‌ی جهاد باشید) و گروه گروه یا جمعی (برای جهاد) بیرون روید. ٧١ بی‌شک در میان شما

لَمَنْ لَّيُبَطِّئَنَّ ۚ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ مَّعَهُمْ
کسی هست که (در کار جنگ) درنگ و تأخیر می‌کند و اگر به شما آسیبی برسد، می‌گوید: «بی‌تردید خدا به من لطف داشت که همراهشان

شَهِيْدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللّٰهِ لَيَقُوْلَنَّ كَاَنْ لَّمْ تَكُنْۢ
حاضر نبودم.» ٧٢ (ولی) اگر از جانب خدا به شما لطف و عنایتی برسد (و غنایم بسیاری نصیب‌تان شود)، حتماً خواهد گفت: «ای‌کاش من با آنان بودم تا (از غنایم و منافع

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهٗ مَوَدَّةٌ يّٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧٣﴾
جنگ) بسیار بهره‌مند می‌شدم.» چنان (با حسرت سخن می‌گوید) که گویی هیچ (ارتباط و) دوستی‌ای میان شما و او نبوده است (تا با شما در جهاد همراه شود). ٧٣

فَلْيُقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَنْ
کسانی که زندگی دنیا را در مقابل (به دست آوردن) آخرت می‌فروشند، باید در راه خدا بجنگند. هر کس

يُّقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٧٤﴾
در راه خدا بجنگد و کشته یا پیروز شود، به‌زودی پاداشی بزرگ به او خواهیم داد. ٧٤

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ
چه شده که در راه خدا و (برای نجات) مردان و زنان و کودکان (مسلمان) که به سبب ضعف و فقرشان

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
(از طرف کافران) تحت فشار قرار دارند، می‌جنگید؟! همانان که می‌گویند: «پروردگارا، ما را از این شهر که مردمش ستم‌کارند، خارج کن

لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي
و از نزد خود برایمان سرپرستی قرار ده و از نزد خود برایمان یاوری قرار ده.» ٧٥ مؤمنان در راه خدا می‌جنگند

سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا
و کافران در راه (شیطان) طغیانگر می‌ستیزند. پس با دوستان (و هواداران) شیطان بجنگید؛

أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ
که‌نیرنگ شیطان همواره ضعیف است. ٧٦ آیا توجه نکردی به کسانی که (پیش از هجرت) به آنان

كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
گفته شد «(اکنون از جنگ) دست بردارید و نماز را کامل و بی‌نقص به جای آورید و (از مال خود) انفاق کنید» چه واجب باشد و چه مستحب)»،

مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
(و آنان از این‌که نباید جنگ کنند، ناراحت بودند)؟ پس هنگامی که جنگ بر آنان واجب شد، یکباره گروهی از آنان، از مردم (کافر) می‌ترسند؛ همچون ترس از خدا یا ترسی بیشتر.

الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ
گفتند: «پروردگارا، چرا جنگ را بر ما واجب کردی؟ چرا تا زمانی نزدیک (که مرگ طبیعی‌مان فرا رسد) به ما مهلت ندادی؟» بگو: «بهره‌ی (زندگی) دنیا، ناچیز است، و آخرت برای

لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي
کسانی که خود را (از خشم خدا) حفظ می‌کنند، بهتر است و سر سوزنی ستم نخواهید دید.» ٧٧ هر جا باشید، مرگ به شما خواهد رسید؛

بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
هر چند در قلعه‌هایی مستحکم باشید. اگر خیر و خوبی به آنان برسد، می‌گویند: «این از جانب خداست.» و اگر (پیشامد)

سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ
بدی به آنان برسد، می‌گویند: «از طرف تو(ست).» بگو: «همه از نزد خداست.» از چه شده که این مردم

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ
به فهم هیچ سخنی نزدیک (هم) نمی‌شوند؟ ٧٨ هر خوبی و خیری به تو برسد، از طرف خداست،

مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾
و هر (پیشامد) بدی به تو برسد، از خود توست. تو را به پیامبری برای مردم فرستادیم و همین بس که خدا، گواه (بر نبوّت تو) است. ٧٩

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۖ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

هر کس از پیامبر اطاعت کند، بی‌شک از خدا اطاعت کرده است، و هر کس پشت کند، (اندوهگین مشو؛ چرا که) ما تو را مسئول و مراقب (اعمال و رفتار)ِ آنان نفرستادیم و بر آنان مسلّط نکردیم؛ بلکه وظیفه‌ی تو، هشدار دادن به آنان بود، و حساب آن‌ها با ماست.

٨٠ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي

٨٠ می‌گویند: «کار ما،) اطاعت (است).» ولی هنگامی که از نزد تو خارج می‌شوند، گروهی از آنان، شبانه چیزی را غیر از آنچه (به تو) گفته‌اند،

تَقُولُ ۖ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ ۖ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ

در دل می‌پرورند. خدا آنچه را که شبانه در دل می‌پرورند، می‌نویسد. از آنان روی گردان و بر خدا توکّل کن. و همین بس که کار تو

بِاللَّهِ وَكِيلًا ٨١ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا

به خدا سپرده شود. ٨١ آیا در قرآن تدبّر نمی‌کنند؟ اگر (این قرآن) از جانب (شخصی) غیر از خدا بود، بی‌شک در آن

فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ٨٢ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ ۖ

اختلاف فراوانی می‌یافتند. ٨٢ هنگامی که خبری در باره‌ی امنیت یا ترس به آنان برسد، (مسلمانانی که) پیمانشان ضعیف‌تر است،) آن را افشا و منتشر می‌کنند؛

وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۗ

و اگر آن را به پیامبر و صاحبان امر (یعنی امامان معصوم) ارجاع (و گزارش) می‌دادند، قطعاً کسانی از آنان که (حقیقت) آن (خبر) را بیرون می‌کشند، (صدق و کذب) آن را تشخیص می‌دادند.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ٨٣

اگر لطف و عنایت و رحمت خدا بر شما نبود، بی‌شک جز اندکی، (بقیه) از شیطان پیروی می‌کردید. ٨٣

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ عَسَى اللَّهُ

پس (ای پیامبر،) در راه خدا به جنگ برخیز؛ که تو فقط عهده‌دار (وظایف و اعمال) خودت هستی، و مؤمنان را (نیز به جهاد) ترغیب کن. امید است که خداوند،

أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ٨٤ مَنْ

مانع قوای کافران شود. نیروی خداوند، بیشتر، و مجازاتش شدیدتر است. ٨٤ هر کس

يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا ۖ وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً

(برای مردم) به‌نیکویی واسطه شود، بهره‌ای از (ثواب) آن برایش است، و هر کس (برای کسانی که لایق شفاعت نیستند،)

يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا ٨٥ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ

وساطت ناپسندی کند، بهره‌ای از آن (گناه) برایش خواهد بود. خداوند بر همه چیز مسلّط است. ٨٥ هر گاه به شما درودی گفته شود،

فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ٨٦

(پاسخ آن) درود را بهتر از آن بگویید؛ یا همان را (در پاسخ) برگردانید. خداوند همواره همه چیز را محاسبه می‌کند. ٨٦

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۜ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۜ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ

«الله» است که جز او معبودی نیست. بی‌شک شما را تا روز قیامت که شکی در آن نیست، (در برزخ) جمع می‌کند؛ و سخن چه ج کسی راست‌تر از

اللّٰهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنٰفِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا ۜ اَتُرِيدُونَ

(گفتار) خداست؟ ۸۷ پس چه شده که شما در مورد منافقان دو گروه شده‌اید؛ در حالی که خداوند آنان را به سبب آنچه کرده‌اند، به (کفر و کمراهی) گذشته‌شان بازگردانده است؟

اَنْ تَهْدُوا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا

آیا در پی هدایت کسی هستید که خدا گمراهش کرده است؟ کسی که خدا گمراهش کند، راهی برای(هدایت) او نخواهی یافت. ۸۸ آرزو دارند

لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَآءً ۜ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوا

همان‌طور که کافر شده‌اند، شما (نیز) کفر ورزید و آنگاه با هم یکسان شوید. بنابراین، تا زمانی که در راه خدا

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ۜ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ ۜ وَلَا تَتَّخِذُوا

هجرت نکرده‌اند، از میان آنان، دوستانی انتخاب نکنید، و اگر (از مهاجرت) سرپیچی کردند، هر جا آنان را یافتید، بگیرید و بکشید و هیچ دوست و یاوری

مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ اِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ

از آنان انتخاب نکنید؛ ۸۹ مگر کسانی که به گروهی بپیوندند که بین شما و آنان،

مِيثَاقٌ اَوْ جَآءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ ۜ وَلَوْ

پیمانی برقرار است؛ یا در حالی نزد شما بیایند که سینه‌هایشان از جنگ با شما یا قوم خود به تنگ آمده باشد. اگر

شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقٰتَلُوكُمْ ۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا

خدا می‌خواست، بی‌شک آنان را بر شما مسلّط می‌کرد و حتماً با شما می‌جنگیدند، و اگر از شما کناره گرفتند و با شما نجنگیدند

اِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ اٰخَرِينَ

و پیشنهاد صلح کردند، (دیگر)خداوند برایتان هیچ راهی (برای تعرّض) به آنان قرار نداده است. ۹۰ به‌زودی گروه دیگری را خواهید یافت که ج

يُرِيدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ وَيَاْمَنُوا قَوْمَهُمْ ۜ كُلَّمَا رُدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فِيهَا

می‌خواهند (هم) از جانب شما در امان باشند و (هم) از سوی قومشان. هر بار که به شرک (فراخوانده و) بازگردانده شوند، با سر در آن فرو می‌افتند.

فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ

پس اگر از (جنگ با) شما کناره نگرفتند و ابراز صلح نکردند و دستانشان را کوتاه نکردند، هر جا آنان را یافتید، بگیرید

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُبِينًا ﴿٩١﴾

و بکُشید. (آری،) آنان‌اند که (برای جنگ و تعرّض) بر ایشان، دلیلی روشن برایتان قرار دادیم. ۹۱

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا

هیچ مؤمنی حق کشتن مؤمنی (دیگر) را ندارد؛ مگر اشتباهی (رخ نماید)؛ و هر کس مؤمنی را

خَطَـًٔا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَّدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ

به‌اشتباه بکشد، ز باید برده‌ی مؤمنی را آزاد کند و دیه‌ی کاملی را به خانواده‌ی مقتول بپردازد؛ مگر این‌که

يَّصَّدَّقُوْا ۭ فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيْرُ

(خانواده‌ی مقتول، دیه را همچون صدقه به قاتل) ببخشند، و اگر (مقتول) از طایفه‌ای‌ست که دشمن شما هستند، ولی (خودش) مؤمن است، باید

رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۭ وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ

برده‌ی مؤمنی آزاد شود، و اگر از طایفه‌ای‌ست که بین شما و آنان، پیمانی (مبنی بر صلح) ج برقرار است،

فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۭ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ

(قاتل) باید به خانواده‌ی مقتول دیه‌ی کاملی بپردازد و برده‌ی مؤمنی را آزاد کند، و کسی که (توانایی آزاد کردن برده را) نیابد،

فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا

باید دو ماه پیاپی روزه بگیرد. (این کفّاره،) به سبب لطف و عنایتی از جانب خدا (بر قاتل، خانواده‌ی مقتول و کل جامعه وضع شده) است و خداوند

حَكِيْمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَّقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاۗؤُهٗ جَهَنَّمُ خَالِدًا

همواره بسیار دانا و حکیم است. ۹۲ و هر کس مؤمنی را به‌عمد بکشد، سزایش جهنم است که همیشه

فِيْهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهٗ وَاَعَدَّ لَهٗ عَذَابًا عَظِيْمًا ﴿٩٣﴾

در آن خواهد ماند، و خدا بر او خشم گرفته و لعنت‌اش کرده و برایش عذابی بزرگ آماده کرده است. ۹۳

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا ضَرَبْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوْا

ای مسلمانان، هنگامی که در راه خدا (برای جهاد) سفر می‌کنید، (در تشخیص مؤمن و کافر) دقّت کنید

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ تَبْتَغُوْنَ عَرَضَ

و به کسی که (به شیوه‌ی مسلمانان) به شما سلام می‌کند و اظهار صلح و مسالمت می‌کند، نگویید «تو مؤمن نیستی»؛ که (به این بهانه، او را بکشید و)

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۡ فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيْرَةٌ ۭ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ

سرمایه‌ی ناپایدار زندگی دنیا را طلب کنید؛ چرا که غنیمت‌های ج فراوانی نزد خداست. شما پیشتر این‌چنین (دنیا خواه) بودید؛

فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿٩٤﴾

پس خدا بر شما منّت نهاد (و شما را خواهان غنیمت‌های الهی کرد). بنابراین دقّت کنید؛ چرا که خداوند همواره از کارهایتان آگاه است. ۹۴

لَا يَسْتَوِي الْقٰعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجٰهِدُونَ فِي
مؤمنان بی‌تفاوت؛ جز آنان که بدون عذر یا بدون این‌که آسیبی دیده باشند، یا کسانی که در راه
سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِينَ بِأَمْوٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ
خدا با اموال و جان‌هایشان جهاد می‌کنند، ج برابر نیستند. خداوند، کسانی را که با اموال و جان‌هایشان جهاد می‌کنند، به رتبه‌ای (بزرگ)، بر افراد
عَلَى الْقٰعِدِينَ دَرَجَةً ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ۚ وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِينَ عَلَى
بی‌تفاوت برتری بخشیده است؛ (البته) خدا به همه‌ی آنان بهترین (پاداش) را (که بهشت است)، وعده داده است؛ ج خداوند، مجاهدان را با پاداشی بزرگ، بر
الْقٰعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۚ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا
افراد بی‌تفاوت برتری بخشیده است؛ ۹۵ (این پاداش بزرگ،) رتبه‌ها و آمرزش و رحمتی (ویژه) از سوی اوست. خداوند همواره بسیار آمرزنده
رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنتُمْ ۖ قَالُوا
و مهربان است. ۹۶ کسانی که فرشتگان جانشان را در حالی می‌گیرند که به خودشان ستم کرده‌اند، (فرشتگان به آنان) می‌گویند: «(از نظر دین) در چه وضعیتی بودید؟» ج
كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا
می‌گویند: «ما در زمین به سبب ضعف و فقرمان (از طرف ز کافران) تحت فشار بودیم.» و به این سبب، به دین حق دسترسی نداشتیم).» (فرشتگان) می‌گویند: «مگر زمین خدا
فَأُولٰٓئِكَ مَأْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
پهناور نبود تا (به دیار اهل دین) مهاجرت کنید؟» آنان جایگاهشان جهنم است. چه فرجام بدی‌ست! ۹۷ البته مردان و زنان و کودکانی که به سبب ضعف
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ فَأُولٰٓئِكَ عَسَى
و فقرشان (از طرف کافران) ج تحت فشارند و هیچ چاره‌ای ندارند و راه به جایی نمی‌برند (، حسابشان جداست). ۹۸ امید است که
اللّٰهُ أَن يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ ۞ وَمَن يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي
خداوند آنان را ببخشد. خداوند همواره بسیار ج خطابخش و آمرزنده است. ۹۹ هر کس در راه خدا مهاجرت کند، جایگاه‌های امن بسیار و گشایشی
الْأَرْضِ مُرٰغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۚ وَمَن يَخْرُجْ مِن بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
(در رزق و روزی) خواهد یافت، و هر کس هجرت‌کنان از خانه‌ی خویش به سوی (دیاری که دین) خدا و پیامبرش (در آن برقرار است،) خارج شود،
يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ
آنگاه (در راه،) مرگ، او را دریابد، بی‌شک اجرش بر عهده‌ی خداست. (آری،) خداوند همواره بسیار آمرزنده و مهربان است. ۱۰۰ هنگامی که
فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلٰوةِ إِنْ خِفْتُمْ
در زمین سفر می‌کنید، اگر می‌ترسید که ج کافران (در نماز) به شما آزار یا آسیب (مالی یا جانی) برسانند،
أَن يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنَّ الْكٰفِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠١﴾
گناهی بر شما نیست که از نماز(های چهار رکعتی، دو رکعت) بکاهید؛ زیرا کافران همواره دشمنی آشکار برای شما هستند. ۱۰۱

وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَوٰةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُم مَّعَكَ

و هنگامی که (در میدان جنگ و خطر) در میان آنان باشی و(بخواهی) برایشان نماز (خوف را به‌جماعت) برپا کنی، باید گروهی از آنان، با تو (به نماز) بایستند،

وَلْيَأْخُذُوٓا۟ أَسْلِحَتَهُمْ ۖ فَإِذَا سَجَدُوا۟ فَلْيَكُونُوا۟ مِن وَرَآئِكُمْ وَلْتَأْتِ

و (در آن حال،) سلاح‌های خود را بردارند، و هنگامی که به سجده رفتند، (رکعت دوم را فُرادی بخوانند و) پشت سر شما (در مقابل دشمن) قرار گیرند،

ج

طَآئِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا۟ فَلْيُصَلُّوا۟ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا۟ حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ

و گروه دیگری که نماز نخوانده‌اند، بیایند و با (رکعت دوم) تو نماز بخوانند، و (البتّه) باید احتیاط و هوشیاری و سلاح‌هایشان را حفظ کنند؛

وَدَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم

(چون) کافران ج آرزو دارند که ای‌کاش شما از سلاح‌ها و تجهیزات‌تان غافل شوید تا با یک حمله(ی غافلگیرانه)

مَّيْلَةً وَٰحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ

بر شما یورش برند. (البته) اگر از باران ناراحت‌اید یا بیمار هستید، به علت کنار گذاشتن

كُنتُم مَّرْضَىٰٓ أَن تَضَعُوٓا۟ أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا۟ حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ

سلاح‌هایتان گناهی نکرده‌اید، و احتیاط و هوشیاری خود را حفظ کنید. خداوند

لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٢﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ قِيَٰمًا

برای کافران عذابی خوارکننده آماده کرده است. ۱۰۲ هنگامی که نماز را به جای آوردید، (در همه حال،) ج ایستاده

وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا ٱطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ

و نشسته و به پهلو خوابیده، خدا را یاد کنید، و چون آرامش یافتید، نماز را (به طور معمول) به جای آورید؛ زیرا نماز،

كَانَتْ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ كِتَٰبًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا۟ فِى ٱبْتِغَآءِ ٱلْقَوْمِ ۖ إِن

وظیفه‌ای همیشگی بر عهده‌ی مؤمنان است که زمان‌های مشخصی دارد. ۱۰۳ در تعقیب آن گروه (کافر) سستی نکنید. اگر ط

تَكُونُوا۟ تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ وَتَرْجُونَ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ

درد می‌کشید، آنان نیز همانند شما درد می‌کشند، و شما از جانب خدا به چیزی امید دارید که آنان امید ندارند.

وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾ إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ

خداوند همواره بسیار دانا و حکیم است. ۱۰۴ ما این کتاب را که سراسر حق است، بر تو نازل کردیم

ج

لِتَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ بِمَآ أَرَىٰكَ ٱللَّهُ ۚ وَلَا تَكُن لِّلْخَآئِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

تا به وسیله‌ی آنچه خدا به‌تو شناسانده، میان مردم داوری کنی، و به‌نفع خائنان جبهه نگیر. ۱۰۵

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ

و از خداوند آمرزش بخواه؛ که خدا همواره بسیار آمرزنده و مهربان است. ۱۰۶ و از کسانی که به خودشان خیانت می‌کنند،

يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ

دفاع نکن؛ زیرا خداوند، کسی را که بسیار خیانت‌کار و گنه‌کار است، دوست ندارد. ۱۰۷ (از روی شرم، خیانت‌شان را)

مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ

از مردم پنهان می‌کنند، و (با بی‌شرمی،) از خدا پنهان نمی‌کنند؛ درحالی که در آن زمان که شبانه سخنی را که (خدا) نمی‌پسندد،

مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَا أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ

در دل می‌پروراندند، او با آنان بود. (آری،) خداوند به کارهایشان احاطه دارد. ۱۰۸ هان! این شمایید که در زندگی دنیا

عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَم مَّن

از آنان دفاع می‌کنید. پس (بگویید) چه کسی روز قیامت در برابر خدا از آنان دفاع می‌کند؛ یا چه کسی

يَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَن يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ

حافظ و حامی آنان است؟ ۱۰۹ هر کس کار بدی انجام دهد یا به خودش ظلم کند، آنگاه از خدا آمرزش بخواهد،

اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ

خداوند را بسیار آمرزنده و مهربان خواهد یافت. ۱۱۰ و هر کس مرتکب گناهی شود، فقط به زیان خودش

نَفْسِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ

مرتکب شده است. همواره خداوند بسیار دانا و حکیم است. ۱۱۱ و هر کس مرتکب گناهی غیرعمدی یا عمدی شود، سپس

يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ

آن را به (فرد) بی‌گناهی نسبت دهد، بی‌شک (بار) تهمت(ناروا) و گناهی آشکار را بر دوش کشیده است. ۱۱۲ اگر لطف و عنایت خدا

عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا

و رحمت‌اش بر تو نبود، بی‌شک گروهی از آن (خائن)ها تصمیم داشتند تو را (از داوری صحیح) گمراه کنند؛

أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ ۚ وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

حال آن‌که فقط خودشان را گمراه می‌کنند و هیچ ضرری به تو نمی‌رسانند؛ (چرا) که خدا به تو کتاب آسمانی

وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ ۚ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

و حکمت نازل کرده، و آنچه را که نمی‌توانستی یاد بگیری، به تو آموخته است و همواره لطف و عنایت خداوند به تو بزرگ است. ۱۱۳

لا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ
در بسیاری از سخنانِ درگوشی (و محرمانه‌ی) آنان، خیری نیست؛ مگر کسی که (محرمانه) به صدقه یا کار نیک و شایسته یا آشتی
بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ
میان مردم فرمان می‌دهد، و هر کس برای به دست آوردن خشنودی خدا چنین کند، به‌زودی
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ
پاداشی بزرگ به او خواهیم داد. ١١٤ کسی که پس از آشکار شدن (راه) هدایت برایش، با پیامبر مخالفت (و دشمنی) کند
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ
و (از هر راهی) جز راه مؤمنان پیروی کند، او را به همان سو که رو کرده، وا می‌گذاریم (و راه را برایش هموار می‌کنیم) و او را در جهنم وارد می‌کنیم و می‌سوزانیم.
مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ
(این)فرجام بدی‌ست. ١١٥ بی‌شک خداوند، (گناه) شرک ورزیدن به (ساحت مقدّس) خود را نمی‌آمرزد و (گناهان دیگر را) غیر از آن
لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِن يَدْعُونَ
برای هرکس که بخواهد، می‌آمرزد. (آری،) هر کس به خدا شرک ورزد، بی‌شک(با دوری از حق،) دچار گمراهی دور و درازی شده است. ١١٦ آنان، به جای خدا،
مِن دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ اللَّهُ ۘ وَقَالَ
تنها موجوداتی اثرپذیر را(که درخور پرستش نیستند،)می‌پرستند و فقط شیطانی بی‌خیر و سرکش را می‌پرستند؛ ١١٧ (که) خدا او را از رحمت خویش دور کرد.
لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ
(شیطان) گفت: «حتماً از بندگان تو، سهم معیّنی را (به خدمت) خواهم گرفت، ١١٨ و حتماً گمراهشان می‌کنم و آنان را غرق آرزوها کرده،
وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ
حتماً وادارشان می‌کنم که (به رسم جاهلیت،) گوش‌های چهارپایان را بشکافند، و حتماً به آنان فرمان می‌دهم که
خَلْقَ اللَّهِ ۚ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ
آفرینش خدا را تغییر دهند.» (آری،) کسی که شیطان را به جای خدا سرپرست (خود) انتخاب کند، بی‌شک دست‌خوش
خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
زیان آشکاری شده است. ١١٩ به آنان وعده می‌دهد و غرق آرزوهایشان می‌کند؛ حال آن‌که شیطان فقط برای فریب به آنان
غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾
وعده می‌دهد. ١٢٠ آنان، جایگاهشان دوزخ است و هیچ راه گریزی از آن نخواهند یافت. ١٢١

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن

به‌زودی کسانی را که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند، وارد بهشت‌هایی می‌کنیم که از زیر (درختان) آن،

تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّا ۚ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ

رودهایی جاری‌ست (و) همیشه در آن می‌مانند. بی‌شک خداوند (این را) وعده داده است و به‌راستی آن را محقّق خواهد کرد. چه کسی

ٱللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَّيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَآ أَمَانِىِّ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ ۗ مَن يَعْمَلْ

راستگوتر از خداوند است؟ ۱۲۲ (کرامت و برتری،) به دلخواه شما و دلخواه اهل کتاب نیست؛ (بلکه بر اساس عمل است. بنابراین،) هر کس کار

سُوٓءًا يُجْزَ بِهِۦ وَلَا يَجِدْ لَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَن

بدی کند، در برابر آن کیفر داده می‌شود و جز خداوند، هیچ سرپرست و یاوری را برای خود نخواهد یافت. ۱۲۳ و کسانی که

يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُو۟لَٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ

در حال داشتن ایمان، کارهای شایسته کردند ـ چه مرد باشند، چه زن ـ چنین افرادی وارد

ٱلْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ

بهشت می‌شوند و سر سوزنی ستم نخواهند دید. ۱۲۴ از کسی که در حال نیکوکاری، خود را تسلیم

لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَٱتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَٱتَّخَذَ ٱللَّهُ إِبْرَٰهِيمَ خَلِيلًا

خدا کرده و از آیین ابراهیم حق‌گرا پیروی کرده است، چه کسی در دین‌داری بهتر است؟ خداوند، ابراهیم را دوست (خود) برگزید.

﴿١٢٥﴾ وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ

۱۲۵ آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، فقط از آنِ خداست. خداوند به همه چیز

مُّحِيطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِى ٱلنِّسَآءِ ۖ قُلِ ٱللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ

احاطه دارد. ۱۲۶ از تو در باره‌ی (احکام ازدواج و ارث بردن) زنان می‌پرسند. بگو: «خداوند (طبق آیات ابتدایی همین سوره) پاسخ سؤال شما را در باره‌ی آنان توضیح می‌دهد و (همچنین

عَلَيْكُمْ فِى ٱلْكِتَٰبِ فِى يَتَٰمَى ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِى لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ

در باره‌ی) آنچه (از احکام) که در این کتاب بر شما خوانده شده، (توضیح می‌دهد). در باره‌ی دختران یتیمی که آنچه (از طرف خدا به طور طبیعی) برایشان مقرّر شده، به آنان نمی‌دهید

وَتَرْغَبُونَ أَن تَنكِحُوهُنَّ وَٱلْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ ٱلْوِلْدَٰنِ وَأَن تَقُومُوا۟

و تمایلی به ازدواج با آنان (نیز) ندارید و (به طمع تصاحب اموالشان، مانع ازدواجشان می‌شوید، و نیز احکامی را که در قرآن در باره‌ی) کودکانی که به سبب ضعف و فقرشان تحت فشار

لِلْيَتَٰمَىٰ بِٱلْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِهِۦ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

قرار گرفته‌اند (بر شما مقرر شده، توضیح می‌دهد) و (به طور کلی خدا) شما را به برپایی عدالت در حق یتیمان (فرمان می‌دهد). هر کار نیکی کنید، خداوند آن را همواره به‌خوبی می‌داند. ۱۲۷

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ
اگر زنی از ناسازگاری و بی‌میلی یا روی‌گردانی شوهرش (، از وی) بترسد،ایرادی ندارد که به‌شایستگی با هم آشتی کنند؛ که صلح
يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ ۚ وَإِنْ تُحْسِنُوا
و سازش (با بهره‌گیری از حقوق کمتر زناشویی) بهتر (از جدایی) است. البتّه خود‌خواهی در جان‌ها پدید آمده است (و چشم‌پوشی از حق خود برای هر دو طرف، سخت است؛ امّا) اگر نیکوکاری
وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا
کنید و خود را (از خشم خدا) در امان نگاه دارید، خداوند همواره از کارهایتان آگاه است (و پاداش شایسته به شما خواهد داد). ۱۲۸ شما هرچند هم که علاقه‌مند باشید، نخواهید توانست (از نظر
بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۖ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ
محبّت قلبی،) میان زنان (خود) عدالت را برقرار کنید. پس (اگر یکی را به‌شدّت دوست دارید،) با تمام وجود (به او) متمایل نشوید تا در نتیجه، زن (دیگر) را بلا تکلیف رها کنید.
وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا
(البتّه) اگر (با زنان‌تان) صلح و سازش کنید و خود را (از خشم خدا) در امان نگاه دارید، (مشمول آمرزش می‌شوید؛ زیرا) همواره خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است. ۱۲۹ اگر جدا شوند،
يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا
خدا هر یک را با توان (بیکران) و بی‌نیازی خویش، بی‌نیاز خواهد کرد. همواره خداوند، بی‌نیاز توانمند و حکیم است. ۱۳۰ آنچه
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، فقط از آنِ خداست. بی‌شک اهلِ کتابِ پیش از شما
قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
و (همچنین) شما را سفارش کردیم که خود را از (خشم) خدا در امان نگاه دارید. اگر (هم) کافر شوید، (به خدا زیانی نرسانده‌اید؛ چرا که) آنچه در آسمان‌ها
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
و آنچه در زمین است، فقط از آنِ خداست. خداوند همواره بی‌نیاز و ستوده است. ۱۳۱ (آری،) آنچه در آسمان‌ها
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ
و آنچه در زمین است، فقط از آنِ خداست. و همین بس که کار تو به خدا سپرده شود. ۱۳۲ ای مردم، اگر(خدا) بخواهد، شما را از میان می‌برد
وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ
و افراد دیگری (پدید) می‌آورد. خدا همواره بر این کار توانا است. ۱۳۳ هر کسی که در پی پاداش
الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾
دنیوی‌ست، (بداند که) پاداش دنیا و آخرت، تنها نزد خداست. همواره خداوند بسیار شنوا و بیناست. ۱۳۴

ربع ٤

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُونُواْ قَوَّٰمِينَ بِٱلْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰٓ

ای مسلمانان، همواره در اقامه‌ی عدل پایدار باشید و برای خدا گواهی دهید؛ هرچند به زیان خودتان یا پدر و مادر یا نزدیکان (شما) باشد. اگر (آن که برایش

أَنفُسِكُمْ أَوِ ٱلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَٱللَّهُ أَوْلَىٰ

گواهی می‌دهید،) ثروتمند یا فقیر باشد، (در هر حال نباید به‌ناحق گواهی دهید؛) چرا که) خدا به (حمایت از) آنان سزاوارتر است. پس مبادا به سبب (ترس از)

بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُواْ ٱلْهَوَىٰٓ أَن تَعْدِلُواْ ۚ وَإِن تَلْوُۥٓاْ أَوْ تُعْرِضُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ

انحراف (از حق)، از هوا و هوس پیروی کنید (و شهادت ندهید)؛ (پس) اگر (با کردادن زبان، حق را) تحریف کنید، یا (از گواهی) روی‌گردانید، (در هر حال،) خدا

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ وَٱلْكِتَٰبِ

همواره از کارهایتان آگاه است. ١٣٥ ای مسلمانان، به خدا و پیامبرش و کتابی که

ٱلَّذِى نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِن قَبْلُ ۚ وَمَن يَكْفُرْ

بر پیامبرش نازل کرده و (هر) کتابی که پیش از این نازل کرده است، ایمان آورید. هر کس

بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًۢا

خدا و فرشتگان و کتاب‌ها و پیامبرانش و روز قیامت را انکار کند، بی‌شک (با دوری از حق) دچار گمراهی دور و درازی

بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ ثُمَّ ءَامَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ ثُمَّ ٱزْدَادُواْ كُفْرًا

شده است. ١٣٦ کسانی که ایمان آوردند، سپس کافر شدند، باز ایمان آوردند و دوباره کفر ورزیدند، و آنگاه بر کفر خود افزودند،

لَّمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًۢا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ ٱلْمُنَٰفِقِينَ

(اصلاً) خداوند قصد ندارد آنان را بیامرزد و به راهی (راست) هدایتشان کند. ١٣٧ به منافقان مژده بده

بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ ٱلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ ٱلْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ

که عذابی دردناک خواهند داشت؛ ١٣٨ همآنان که کافران را به جای مؤمنان، دوستان (خود)

ٱلْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ ٱلْعِزَّةَ فَإِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ

انتخاب می‌کنند. آیا عزّت و قدرت را نزد آنان می‌جویند؟ (آنان در اشتباه‌اند؛) چرا که تمام عزّت و قدرت برای خداست. ١٣٩ البتّه خداوند

عَلَيْكُمْ فِى ٱلْكِتَٰبِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ

در این کتاب بر شما نازل کرده است که هر گاه می‌شنوید آیات خدا را، (گروهی) انکار، و استهزا می‌کنند،

بِهَا فَلَا تَقْعُدُواْ مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُواْ فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِۦٓ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا

تا زمانی که به سخن دیگری مشغول نشده‌اند، دیگر با آنان هم‌نشین نشوید؛ وگرنه شما هم

مِّثْلُهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱلْكَٰفِرِينَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

مثل آنان خواهید شد. خداوند همه‌ی منافقان و کافران را در دوزخ جمع خواهد کرد؛ ١٤٠

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ص

هم‌آنان که منتظر (شکست یا پیروزی) شما هستند. اگر از سوی خدا پیروزی و فتحی نصیب‌تان شود، می‌گویند: «مگر ما همراه شما نبودیم؟»،

وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ

و اگر کافران بهره‌ای داشته باشند، می‌گویند: «آیا شما را مورد پشتیبانی قرار ندادیم و از (شرّ) مسلمانان حفظتان نکردیم و (در مقابل آنان)

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ

یاری‌تان ننمودیم؟» خداوند در روز قیامت میان‌تان داوری می‌کند. خدا هیچ راهی برای (تسلّط) کافران

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ

بر مؤمنان قرار نخواهد داد. ١٤١ منافقان (می‌پندارند که) خدا را می‌فریبند؛ حال آن‌که او (با مهلت دادن به آنان برای نفاق‌ورزیدن، در حقیقت)، آنان را فریب می‌دهد

وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ

(و مجازات می‌کند). و زمانی که به (قصد) نماز برمی‌خیزند، با کسالت و بی‌حالی و برای خودنمایی میان مردم می‌ایستند ج و فقط اندکی

إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ۚ وَمَنْ

(یا زبان) خدا را یاد می‌کنند؛ ١٤٢ در حالی که بین کفر و ایمان سرگردان‌اند. نه به اینان (می‌پیوندند) و نه به آنان. کسی که

يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ

خدا گمراهش کند، راهی برای (هدایت) او نخواهی یافت. ١٤٣ ای مسلمانان، کافران را به جای مؤمنان،

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

دوستان (خود) انتخاب نکنید. آیا می‌خواهید در پیشگاه خدا دلیلی روشن به زیان خودتان قرار دهید (تا در دنیا گمراه و در آخرت عذاب‌تان کند)؟!

﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۖ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا

١٤٤ منافقان در پایین‌ترین طبقه‌ی آتش (دوزخ) هستند و برایشان یاوری نخواهی یافت؛

﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ

١٤٥ مگر کسانی که توبه کردند و (نیّت و کارهایشان را) اصلاح نمودند و به خدا اعتماد کردند و عبادت خود را برای خدا خالص کردند؛

فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ

که آنان با مؤمنان (راستین) همراه‌اند و به‌زودی خداوند به مؤمنان پاداشی بزرگ خواهد داد. ١٤٦ اگر شما شکرگزاری کنید

اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

و ایمان آورید، چرا خدا شما را عذاب کند (و چه نیازی به مجازات شما دارد)؟ همواره خداوند، سپاسگزار(اعمال نیکوکاران) است و بندگان را به‌خوبی می‌شناسد.١٤٧